

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Ανάπτυξης,
Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ. Δ/ση : Πλ. Κάνιγγος
Ταχ. Κώδικας : 101 81
Πληροφορίες : Κων/να Παπακώστα
ΤΗΛ. : 210 3837150
Email: gemporiou@gge.gr
FAX : 210 3837843

Αθήνα, 06/02/2012

Αριθ. Πρωτ.: Β13-13

ΠΡΟΣ :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων (2)

ΚΟΙΝ.:

-Υπουργεία

1. Οικονομικών

2. Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων

Γρ. κ.κ. Υπουργών

-Βουλευτή κα.

Μ. Κόλλια - Τσαρουχά

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση της Βουλευτού κας Μ. Κόλλια – Τσαρουχά.

Σχετ.: Ερώτηση 4388/12-01-2012.

Απαντώντας στην παραπάνω Ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων η Βουλευτής κα. Μ. Κόλλια - Τσαρουχά, με θέμα : «**Άρθρο 99**» και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Γ.Γ. Εμπορίου, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Με το ν. 4013/2011 τροποποιήθηκε το άρθρο 99 του Πτωχευτικού Κώδικα ως προπτωχευτική διαδικασία. Η εν λόγω διαδικασία στόχο έχει να λειτουργήσει ως δίκτυ προστασίας των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν κινδύνους εξαιτίας της κρίσης και να δοθεί μια ουσιαστική δεύτερη ευκαιρία σε όσες από αυτές είναι βιώσιμες, ώστε να διασωθούν θέσεις εργασίας. Με τη συγκεκριμένη θεσμική αναμόρφωση της Προ-πτωχευτικής διαδικασίας η απόπειρα διάσωσης της επιχείρησης δεν γίνεται στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας, καθώς στη χώρα μας η πτώχευση, οικονομικά και κοινωνικά, συνδέεται με την εκκαθάριση, με αποτέλεσμα οι απόπειρες αναδιοργάνωσης στο πλαίσιο αυτής να υπονομεύονται από την απαξίωση της επιχείρησης στα μάτια των πελατών και προμηθευτών της.

Η εισαγωγή προπτωχευτικής διαδικασίας δεν είναι άγνωστη στο ελληνικό δίκαιο, ωστόσο η τελευταία διαδικασία συνδιαλλαγής που εισήχθη το 2010 δεν υπήρξε επιτυχής κυρίως γιατί η συμφωνία που απορρέει από αυτή τη διαδικασία δεν δεσμεύει τους μη συναινούντες πιστωτές. Έτσι, δημιουργείται αυτό που στην οικονομική επιστήμη αποκαλείται «πρόβλημα της συλλογικής δράσης». Δηλαδή, ακόμη και αν όλοι οι πιστωτές αναγνωρίζουν ότι μια ρύθμιση των

απαιτήσεών τους που θα διασώσει τον οφειλέτη θα είναι προς το συλλογικό συμφέρον, κάθε ένας χωριστά μπορεί να ελπίζει ότι οι λοιποί πιστωτές θα υποστούν το κόστος της ρύθμισης και θα εξυγιάνουν την επιχείρηση του οφειλέτη, χωρίς όμως ο πιστωτής αυτός να υποστεί τις θυσίες της ρύθμισης. Για τον λόγο αυτό παρατηρείται ότι, ενώ μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων εισήλθε στις διαδικασίες των παλαιών άρθρων 99 επ.(διαδικασία συνδιαλλαγής), πολύ λίγες επιτυγχάνουν συμφωνία με τους πιστωτές τους και πραγματική εξυγίανση.

Για να λυθεί αυτό το πρόβλημα εισήχθη στο πλαίσιο της νέας διαδικασίας εξυγίανσης η δυνατότητα δέσμευσης των μη συναινούντων πιστωτών, λύνοντας έτσι το προαναφερθέν «πρόβλημα της συλλογικής δράσης». Επιπλέον, δίνεται η μεγαλύτερη δυνατή ευελιξία ως προς την κατάρτιση της συμφωνίας. Συγκεκριμένα δίνεται, κατά το γαλλικό πρότυπο, η δυνατότητα να καταλήξουν οφειλέτης και δανειστές σε συμφωνία χωρίς επίσημη διαδικασία διαπραγματεύσεων, με εμπιστευτικές διαπραγματεύσεις, ώστε να αποφεύγεται όπου είναι εφικτό (συνήθως όταν οι δανειστές είναι λίγοι και συνεργάζονται μεταξύ τους) η δημιουργία αβεβαιότητας ως προς την επιβίωση της επιχείρησης που συνεπάγεται σήμερα η υπαγωγή σε διαδικασία συνδιαλλαγής. Στην περίπτωση που επιλέγεται η διαδικασία επίσημης διαπραγμάτευσης στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης δίνονται δύο δυνατότητες - είτε να συνάπτουν τη συμφωνία απευθείας οι πιστωτές, είτε να συγκαλείται συνέλευση των πιστωτών. Η δεύτερη, πιο "βαριά" διαδικασία αναμένεται ότι θα χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις που υπάρχει πληθώρα πιστωτών που είναι δύσκολο να συντονιστούν διαφορετικά. Ως προς το περιεχόμενο της συμφωνίας εξυγίανσης δίνεται ευρύτατη διακριτική ευχέρεια στα μέρη με ενδεικτική δυνατότητα χρήσης διαφόρων μέτρων από τα πιο ήπια (π.χ. απλή παράταση του χρόνου αποπληρωμής υποχρεώσεων) μέχρι τα πιο δραστικά (π.χ. κεφαλαιοποίηση των χρεών ή και μεταβίβαση της επιχείρησης), ώστε να καλύπτονται κατά το δυνατό όλες οι περιπτώσεις ανάλογα με την έκταση του προβλήματος της επιχείρησης.

Είναι πολύ σημαντικό να τονιστεί ότι αναγνωρίζεται διεθνώς ότι η ανάγκη της διάσωσης της επιχείρησης δεν έρχεται σε σύγκρουση, αλλά αντίθετα συμπλέει με τα συμφέροντα των πιστωτών, αφού κατά κανόνα οι πιστωτές θα ικανοποιηθούν περισσότερο από μια λειτουργούσα επιχείρηση, από ό,τι θα ικανοποιούνταν από την πτώχευσή της και την αναγκαστική πώληση των περιουσιακών της στοιχείων.

Προκύπτει από τα ανωτέρω ότι το νέο άρθρο 99 δεν εισάγει παρά μια δυνατότητα του οφειλέτη, εφόσον βρίσκεται σε αδυναμία πληρωμής, να επαναδιαπραγματευτεί τα χρέη του με τους πιστωτές του και, εφόσον τιμήσει τη συμφωνία μαζί τους, να εξυγιάνει την επιχείρησή του. Εάν δεν τα καταφέρει, θα ακολουθηθεί η διαδικασία της πτώχευσης και οι πιστωτές θα κληθούν να ικανοποιηθούν από την αναγκαστική εκποίηση των περιουσιακών του στοιχείων, ανάλογα με τη σειρά κατάταξής τους. Ρύθμιση δεν μπορεί να υπάρξει αν η πλειοψηφία των πιστωτών δεν συμφωνεί, αν παραβλάπεται η συλλογική ικανοποίησή τους ή αν κρίνεται ότι παρά την εξυγίανση η επιχείρηση δεν θα είναι βιώσιμη. Επί των ανωτέρω αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο.

Επομένως, καθίσταται σαφές ότι ο νομοθέτης θέλησε να αντιμετωπίσει με τη ρύθμιση του άρθρου 99 φαινόμενα πραγματικής αδυναμίας εκπλήρωσης των υποχρεώσεων μιας επιχείρησης τα οποία, δυστυχώς, έχουν ενταθεί την τελευταία περίοδο, εισάγοντας δικλίδες ασφαλείας για να αποτραπούν τυχόν καταστρατηγήσεις. Δεν αποτελεί ωστόσο η εν λόγω ρύθμιση πανάκεια για φαινόμενα ηθελημένης ή ακόμη και δόλιας μη εξόφλησης των πιστωτών ούτε παρέχει δικαιολογία σε εύρωστες οικονομικά επιχειρήσεις να μην τιμούν τις υποχρεώσεις τους.

Τα αναφερόμενα στην Ερώτηση περί «παραγωγής απατεώνων» μέσω της εφαρμογής του άρθρου 99 απλώς δαιμονοποιούν μια διαδικασία η οποία επί της ουσίας δεν έχει εφαρμοστεί ακόμη στην πράξη και δίνει τη δυνατότητα σε επιχειρήσεις που μπορούν να αποφύγουν την πτώχευση να έχουν τη δυνατότητα της διάσωσης της επιχείρησης. Οι επιχειρήσεις αυτές ούτως ή άλλως θα οδηγούνταν στην πτώχευση και με τον τρόπο αυτό και οι πιστωτές τους σε αμφίβολη ικανοποίηση αφού επί χρόνια η πρακτική έδειξε ότι η διαδικασία της πτώχευσης, είτε επρόκειτο για συγγνωστή είτε για μη συγγνωστή δεν εξασφάλισε, πλην ελαχίστων περιπτώσεων, τις απαιτήσεις των πιστωτών.

Τέλος, με την αφορμή της κατατεθείσας ερώτησης, οφείλουμε να διευκρινίσουμε ότι η ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας δεν διέπεται από κανενός

είδους δογματισμό περί του ορθού των διατάξεων τροποποίησης του άρθρου 99. Στο βαθμό που ήθελε κριθεί ότι οι διατάξεις πρέπει να τροποποιηθούν και πάλι για την βελτίωσή τους, είμαστε πρόθυμοι να ακούσουμε οποιαδήποτε τεκμηριωμένη και πρόταση και επιχειρηματολογία.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ

ΚΩN/NA ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ